

Ár 2018, föstudaginn 9. mars, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hrannar Már Gunnarsson, Unnur Erla Jónsdóttir og Fura Sóley Hjálmarsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 27/2017**:

**M sóknaraðili
gegn
F fjármálafyrirtæki**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar. Málið barst úrskurðarnefndinni 2. júní 2017, með kvörtun sóknaraðila, dags. sama dag. Með tölvupósti nefndarinnar, dags. 2. júní 2017, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 23. júní 2017. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar samdægurs og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með bréfi þann 29. ágúst 2017.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 12. janúar, 16. og 23. febrúar og 2. og 9. mars 2018.

II.

Málsatvik.

Þann 20. janúar 2017 stofnaði Bílastæðasjóður Reykjavíkurborgar kröfu að fjárhæð 1.400 kr. í kröfupotti Reiknistofu bankanna með eindaga þann 3. febrúar 2017. Skýring greiðslunnar er skráð stöðvunarbrotagjald og er sóknaraðili skráður greiðandi. Við framkvæmd greiðslu á gjalddaga/eindaga þann 3. febrúar 2017 var krafan orðin 2.500 kr. og var sú fjárhæð millifærð af reikningi sóknaraðila hjá varnaraðila. Sóknaraðili vakti athygli á málinu við varnaraðila með tölvupósti þann 26. janúar 2017. Varnaraðili benti sóknaraðila á að beina athugasemdum sínum til Reykjavíkurborgar.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili endurgreiði honum 1.100 kr.

Sóknaraðili byggir á því að rangar og villandi upplýsingar hafi legið fyrir um eindaga kröfu í netbanka varnaraðila sem hafi orðið til þess að sóknaraðili hafi greitt of háa fjárhæð. Sóknaraðili vísar til þess að varnaraðili hafi birt kröfu upp á 1.400 kr. í netbanka sóknaraðila frá Bílastæðasjóði. Eindagi greiðslunnar hafi verið þann 3. febrúar 2017 og hafi sóknaraðili sett inn skipun í netbankann að krafan ætti að greiðast á eindaga, eða þann 3. febrúar 2017. Sóknaraðili bendir á að þann 25. janúar 2017 hafi varnaraðili hækkað fjárhæðina í 2.500 kr., sem sóknaraðili hafi strax gert athugasemdir við en varnaraðili hafi ekki breytt fjárhæðinni til baka.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að málinu verði vísað frá nefndinni. Til vara krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili byggir á því að ekki sé samningssamband til staðar milli sóknar- og varnaraðila, sbr. a-lið 1. mgr. 3. gr. samþykktta fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Vísar varnaraðili til þess að hann eigi ekki aðild að þessu máli þar sem varnaraðili hafi hvorki vald til að ákvarða sektarfjárhæð né framkvæmd innheimtu. Varnaraðili byggir varakröfu sína á því að hann geti hvorki breytt eða eytt greiðslum í heimabanka. Auk þess geti varnaraðili ekki stjórnað því hvaða reikningar séu sendir í heimabanka. Bendir varnaraðili á að sóknaraðili verði að hafa samband við Bílastæðasjóð, varðandi athugasemdir um réttmæti kröfunnar, þar sem varnaraðili hafi ekki forræði á umræddri kröfu. Varnaraðili hafnar kröfum sóknaraðila þar sem það væri ógerlegt fyrir fjármálastofnun að þurfa að greina réttmæti og forsendur allra krafna sem birtast í heimabanka viðkomandi fjármálastofnunar í gegnum kröfupott Reikningsstofu bankanna, auk þess sem slíkt væri að öllum líkindum ólöglegt vinnsla persónuupplýsinga.

V.

Niðurstaða.

Eins og mál þetta er lagt fyrir úrskurðarnefndina lýtur ágreiningur aðila að því hvort varnaraðila beri að endurgreiða sóknaraðila 1.100 kr. Í heimabanka sóknaraðila birtist krafa að fjárhæð 1.400 kr. vegna stöðvunarbrotagjalds. Sóknaraðili veitti rafrænt samþykki sitt fyrir greiðslu umræddar fjárhæðar. Eindagi greiðslunnar hafi verið þann 3. febrúar 2017 og hafi sóknaraðili sett inn skipun í netbankann að krafan ætti að greiðast á eindaga, eða þann 3. febrúar 2017.

Í auglýsingu um gjaldskrá vegna stöðubrota í Reykjavíkurborg nr. 198/2012, sem birt var í B-deild Lögbirtingablaðsins þann 3. október 2012, er kveðið á um að afsláttur sé veittur af sektum vegna stöðubrota ef greitt er í bankastofnun eða heimabanka innan þriggja virkra daga frá álagningu gjaldsins.

Í máli þessu er um það að ræða að sekt að fjárhæð 2.500 kr. er lögð á sóknaraðila þann 20.01.2017 með þeim skilmálum að greiði sóknaraðili sektarfjárhæðina innan þriggja virkra daga frá álagningu lækki fjárhæð sektarinnar um 1.100 kr. Sóknaraðila mátti því vera ljóst að sektin yrði innheimt að fullu á gjalddaga ef ekki yrði greitt innan þess tíma.

Sóknaraðili byggir á því að rangar og villandi upplýsingar hafi legið fyrir um eindaga kröfu í netbanka varnaraðila. Samkvæmt málsatvikum veitti sóknaraðili rafrænt samþykki sitt fyrir greiðslu á 1.400 kr., en Bílastæðasjóður hækkaði kröfuna í 2.500 kr., sem sóknaraðili hafi strax gert athugasemdir við en hvorki Bílastæðasjóður né varnaraðili hafi breytt fjárhæðinni til baka.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá þar sem ekki sé samningssamband til staðar milli aðila. Varnaraðili vísar til a-liðar 1. mgr. 3. gr. samþykktta fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Samkvæmt a-lið 1. mgr. 3. gr. samþykktta nefndarinnar tekur nefndin til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtæki slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband milli aðila.

Úrskurðarnefndin kallaði eftir frekari upplýsingum frá varnaraðila m.a. um með hvaða hætti framkvæmdin er við hækkun á kröfu frá Bílastæðasjóði í heimabanka.

Samkvæmt upplýsingum frá varnaraðila er það Bílastæðasjóður sem setur inn þá forsendu að krafan hækki um 1.100 kr. ef hún greiðist eftir tiltekinn frest. Sjóðurinn

lætur þannig afslátt birtast í kröfu en hefur ekki valið eða beðið um að önnur efnisatriði kröfunnar/sektarmiðans sjálfs birtist í netbanka/rafrænum skjölum, svo sem um greiðslufrest, staðsetningu bifreiðar eða annað er varðar brotið. Af ofangreindu svari er ljóst að Bílastæðasjóður setur allar forsendur kröfunnar inn í kerfi varnaraðila og er það því mat nefndarinnar að ekki sé samningssamband á milli sóknaraðila og varnaraðila hvað varðar fjárhæð eða forsendur kröfu Bílastæðasjóðs.

Hins vegar er að mati nefndarinnar samningssambandið á milli sóknaraðila og varnaraðila fólgið í því að sóknaraðili nýtir sér þjónustu heimabanka varnaraðila til þess að framkvæma greiðslu kröfunnar. Þau viðskipti heyra á hinn bóginn undir lög um rafræn viðskipti nr. 30/2002 og lög um rafrænar undirskriftir nr. 28/2001. Þegar að sóknaraðili veitir rafrænt samþykki sitt fyrir tiltekinni fjárhæð í heimabanka er ekki gerður fyrirvari um að varnaraðila sé heimilt að ráðstafa hærri fjárhæð út af reikningi sóknaraðila, hafi samþykki fyrir greiðslu verið veitt. Í framangreindum lögum um rafræna undirskriftir nr. 28/2001 og lögum um rafræn viðskipti og rafræna þjónustu nr. 30/2002, kemur fram að eftirlit og úrskurðarvald um rafræna þjónustu, viðskipti sem og rafrænar undirskriftir heyri undir Neytendastofu annarsvegar og áfrýjunarnefnd neytendamála hinsvegar. Í lagafrumvörpum um umrædda löggjöf kemur fram að heimabankar falli undir gildissvið laganna. Er það því mat úrskurðarnefndarinnar að ágreiningsefnið heyrir ekki undir valdsvið úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki og verður því að vísa kröfunni frá. Í ljósi málsatvika og þess að sóknaraðila var leiðbeint af hálfu stjórnvalda að bera málið undir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er talið rétt að málskotsgjald verði endurgreitt að fullu.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 9. mars 2018.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Unnur Erla Jónsdóttir

Hrannar Már Gunnarsson
Fura Sóley Hjálmarsdóttir